

20 de Setembre del 77.

Estimat Vicenç: Fa tres dies que
no he escrit i ja no tinc més paciència.
Sé que possiblement la teua Lita marxarà
demà, de manera que encara
que et duguen aquesta carta una
mica abans, ja no tindras temps de
rotar-li ni un sol de temps; ni a ella
ni al teu repos, que potser encara és
pèssim. En J. va saber greu que escriuís
sis a pesar de tot; però no tenia ganes
de farallar-me i he trobat més com
de esperar aquest tres dies, que no
posarte en el risc de fer com la
damera regalar. Ja et vaig dir que no
m'agraden les serenats i les teues
meuys que de níngun. Ja que tres
la mort de saber-te dormir ariat.

aprofita-ho que no sap el que tens.

Uols creure que m'emporava quants dies sense escriure? I això que t'he vist molt més que cap altra vegada d'ensà que estas allitat. Però si no t'ofeus, hauré de conveure que el Mairius de les cartes, deu ésser me més car que no el Mairius en persona, perquè ~~no~~ aquest el trola ben dolent algunes vegades i en canvi l'altra no ho és mai. I si ho és alguna que altra vegada, és justament perquè no curia.

Se debto l'agradament esmentat els meus dos Mairius, que dius tu? (H) son molt bonics, molt interessants els meus amics. Fan deficiències cada un dintre les seves característiques però es fan divertit posar la de costats i intentar sostenir una conversa amb tots dos a la vegada. És lliguen. Sont que no ens sentis niços. És cert que em desagrada de presentar-los si és que t'interessa per ells; però no ho melle

fer perquè era preschis una mica més
el fidel i encara perquè sempre em toca
portar la davantera en aquesta pientiss
i després em quedo en terra. Recordo quan
vay parlant-te d'aquell primer Manús
que vay conèixer; sepas tu, després
em parlaves en justa correspondència per
la primera Mare. I encara no ho has fet
de manera que aquesta vegada, ni vol,
conença tu, i aplica en aquest Ma-
nús "tantant desagradable i que jo no
conecia mai"; però que no ho deuen sa-
tir com tu, perquè ni de dues amb
tu no t'han tractat alucup fins ara. Si
amb ells i tot t'has sabut fer estimes,
ja pots estar ben tranquil. Si ets bon
veig i me'ls applies sense temps potes
jo et contant una mica aquell soums;
però no vull càrreg de consciència ni
et condemnes, per tu paras. A més, ja
t'advertisc que és un soums que
a en Manús "en persona" no hi afes-
clari gens ni mica.

Étre molto contento. Per sé después, en
més d'un any de tractar nos, nos'has
concedit una mica de coquetaria. Fante
repales que hi he aspirat ja i sempre
et hantós de mi. És a dir que el meu
batió, no era més que coquetaria! Vol
dirà tenir un batió requit requit...

Per una mica coqueta ha de fer feia
també. Focinaré alimentos aquest non
casi de los petits plaitals. És deus,
mari, mari més cap injeció d'oli i
deixari que el en fari de los neves. Fiter
aquesta coquetaria ni ensunji al casu de
los altres: prenda un bon esurat i
en tornant més rosa que un fegall;
en finterat mes ells terrible, mes po-
ga seu neyre, mes galls, com los que
en for posar el b. f. quan en roudina
i mes llan's més rarios que aquella
potrupa roja que aplica el Sr. Callas quan
no soi fona unipous. Aquest aquesta
preparació i quatre pots que en estudis-
re, fari l'ullet al Sr. Claps perquè pt

i fet té un ligoti que m'agrada més
que el teu.

no facis cas de tanta bojaris; este
tan contenta d'esser que he rebut la
portal d'en Solas que no faig més que dir
tantíssim. He sigut tan bobeta que fins
ara no m'he aclarat ben bé que ella
havia pres part activa en els clames
combats. Com que ^{ella} seva conta no devia
sinó que feien d'espectacles, i en fa
tanta angúnia pensar que no pugui ésser
així, ho vaig voler examinar a capes. Ja
si per a llaig aquest goisisme de voler
expressar les angúnies, quan realment hi
sou; però m'heu fet tant sermós que
ja no sé el que es pot fer i el que no
es pot fer. La més ni m'ajudava; quina
raïsa em toca? no crequis que m'agra-
di; ja me ho agraciava perquè vaig amb
quina bona voluntat ho feu; però no creus
que hauria sigut molt pitjor el disquet
que hauria tingut si a en Joan li hagués
passat alguna cosa que no l'ajudava.

petita: i seguida de saber lo combatent?
Evo es molt petit, no em va fer molt
més mal, aquella expressió ~~de la~~
de la tua cara abia a la tarda, que ni
hague sabut de bon principi la veritat
sobre el teu estat? Evo et diré el preu
que em va saber perquè no t'aprecien
els plaups però si se'n molt bé el que em
va costar. Perdonar! no em aprest el
canvi meu.

Et diré que este molt contenta de les no-
ves d'el Víctor i en Joan: volia escriure-li
avui mateix però si no hi ha temps no cal
que faci res sobre la carta per sobre la tarda.
Jaume no se'n a guina directio curiosa la
perquè ell no m'ha dir que van a Catalunya.
Es pot reconèixer les mateixes dades de son
pare?

Fins reserva per fer-te una carta
molt llarga. He de parlar molt del
teu manuscrit però com que tinc per que
em puguis, esperaré fer-ho quan la terra s'hi
sigui fora. Evo per cas que ets delagat, o
et fessis acompanyar. Cal sempre me que
estàs un dia sense veure't. Adéu.
Adéu Néris; Poca nit. Afetiosament
Huel